

fattet fransk Oversættelse af denne Tractat; den foreligger altsaa ikke i en saadan authentisk Form, at jeg for Dieblirket seer mig istand til, hvad jeg havde ønsket, at meddele Thinget den, og jeg maa derfor indskrænke mig til, her i Hovedtrækkene at meddele Hovedindholdet af den, som omtrent er ordlydende med de Tractater, der ere afsluttede med andre Stater. Med Hensyn til den Maade, hvorpaa de danske Undersaatter ere stillede, da nyde de de samme Fordele, som de meest begunstigede Nationer baade for Dieblirket nyde og i Fremtiden maatte komme til at nyde. De have saaledes Afgang til de 3 Havne Hakodate, Kanagava (Yokohama) og Nangasacki, som ere aabnede for danske Undersaatter og danske Skibe, og hvor danske Undersaatter, som ville nedsaette sig, have fri Religionsudøvelse og fortore under vedkommende Consuls Jurisdiction. Endvidere er der tilføjet denne Tractat en Tarif for Afgiften med Hensyn til Indførsel og til Udførsel af Varer, der, saavidt jeg har kunnet see, er i fuldstændig Lighed med de Tarifer, der i forrige Aar ere blevne fastsatte saavel for Frankrig som for England. Endvidere er der fra 1ste Juli 1872 forbeholdt enhver af de contraherende Stater Ret til at foretage en Revision af Tarifen, som er vedføjet denne Tractat, og selve Tractaten har Gyldighed fra 1ste Juli 1867, selv om det ikke maatte være muligt inden den Tid at faae den ratificeret, navnlig paa Grund af den lange Afstand. Til Oplysning med Hensyn til den Vigtighed, denne Tractat kan have for den danske Fragtfart, skal jeg kun meddele, at efter en Beretning, der foreligger fra den schweiziske Consul for 1864, var Indførselen i den af mig nævnte Havn, Yokohama, 27,200,000 frs. og Udførselen omtrent 45,000,000 frs., hvoraf jo maa fremgaae, at Fragtfarten paa Japan, navnlig fra China, maa være lønnende. Det følger af sig selv, ligesom det vistnok vil være en stor Deel af de ærede Herrer bekendt, at der er en Mængde Bekostninger forbundne ved Afslutningen af den Slags Tractater. Jeg har tilbeels kunnet gjøre en Calculé derover, men jeg har dog ønsket at kunne have flere Oplysninger. Jeg haaber at kunne faae dem saa tidlig, at jeg endnu inden Finanslovens 3die

Behandling kan fremkomme med Endringsforslag i saa Henseende, og jeg skal kun meddele, at, saasnart de Oplysninger med Hensyn til Udgifterne foreligge, som det vil være mig muligt at tilveiebringe, skulle de blive tilfillede Finansudvalget.

B. Christensen: Jeg maa tilstaae, at jeg, uagtet det, vi nu have hørt fra den høitærede Ministers Side, dog for mit Vedkommende maa slutte mig til det Forslag, som Mindretallet har stillet om, at der ikke i Finanssaaret maa gives fast Ansættelse ved Missionerne i Ulandet. Det forekommer mig, at Regjeringen og Repræsentationen dog maatte være enige om, at der efter de Ulykker, som ere overgaaede os, og efter den Indskrænkning af vort Land og vore Hjælpekilder, som vi have maattet underkaste os, er den største Opfordring til uden Ophold at tage under Overveielse, hvilke Besparelser i Statsforvaltningen der maatte kunne træffes; men, da Ministeriet ikke hidtil har taget fat paa denne store og vanskelige Opgave ved noget almindeligt og gjennemgribende Skridt, kan det ikke Andet end glæde mig, at Finansudvalget, om end igjennem et Mindretal, idetmindste for Udenrigsministeriets Vedkommende har sat dette Spørgsmaal i Bevægelse. For en Mand, der som jeg nu i 25 Aar har havt den Ære at være Folkerepræsentant, og som allerede for 25 Aar siden hørte det blive gjort gjældende med stor Styrke, at det daværende absolute Danmark fornødtvis burde indskrænke sit Diplomati til Generalconsuler, er det ganske mærkeligt at see, at Folkerepræsentationen efter 25 Aars Forløb endda ikke er kommen videre end til i al Spagfærdighed at ønske det Forbehold taget, at der idetmindste i dette Finansaar ikke maa gives flere fast Ansættelse. Den ærede Minister har meent, at denne Bemærkning i Finansloven vilde være stablelig, og han har derfor troet at burde modsætte sig den, men det falder atter mærkeligt for mig — og det gaaer formodentlig flere andre ærede Medlemmer, som det gaaer mig — at vore Aftenblade for igaar netop fortælle, at en Pair af Portugal i de portugisiske Kamre har for Portugals Vedkommende, som dog er ganske anderledes gunstigt